

Alkotmánybíróság

Budapest

Pf. 773

1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/5000-2/2021	
Érkezett: 2022 FEBR 15.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>lu'</i>

elektronikus úton:

pdf formátum-ban a hianyptolas@mkab.hu címre

Ügyszám: IV/5000-1/2021.

Indítványozó:

Jogi képviselő: Dr. Vesztergom Imre ügyvéd

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróság IV/5000-1/2021. számú hiánypótlási felhívásában foglaltaknak eleget téve ezúton a változásokkal egységes szerkezet foglalt indítványt az alábbiak szerint terjesztem elő.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Győri Törvényszék I.K.700.346/2021/4. számon hozott eljárást megszüntető végzése, és a Kúria Kpkf.VI.40.523/2021/2. számon hozott végzésének alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Előzmények

Ügyfelemnek 2015. óta fennálló problémája [redacted] szám alatti ingatlanra gépjárművel történő be-kihajtás akadályoztatásának ténye, mellyel kapcsolatban jogorvoslatot keresve több hatóságnál is eljár: így a Győr Megyei Jogú Város Útkezelő Szervezeténél, a Rendőrségnél, illetőleg a Közterület Felügyeletnél is. Győr Megyei Jogú Város Útkezelő Szervezete, - az előtte folyamatban volt [redacted] sz. eljárásban, - helyszínen gépjárművel is demonstrálva megvizsgálta és rögzítette, hogy a kapubejáróval szemben várakozó gépjárművek nagymértékben akadályozzák [redacted] szám alatti ingatlan kapubejáratjának használatát, mely a KRESZ 41. § (2) c) pontjába ütközik. Az eljárást azonban a Rendőrségre, ill. a Közterület Felügyeletre hárította.

A Rendőrség álláspontja szerint ő intézkedni nem tud, mert a 63/2012. (VI.2.) Korm. rendelet nem tartalmazza a szabálysértések és annak szankcionálási lehetőségei között a KRESZ 41. § (2) c) pontját. Minden egyes kijárási alkalmával nem várható el, hogy felmérje, mely távolság az, amikor megvalósul az akadályoztatás ténye, ezért a problémát, álláspontja szerint csak forgalomszabályozással lehet rendezni.

A Közterület Felügyelet szintén elzárkózott a probléma megoldásától hatáskör hiányában.

Az eljárás során többször megkerestük a Gy-M-S Megyei Kormányhivatal Útügyi Osztályát, akinek álláspontja az évek alatt az volt, hogy a 20/1984 (XII.21.) KM rendelet 2. § (1) bekezdése **alapján az utak forgalmának szabályozása, valamint a közúti jelzések elhelyezése fenntartása, az út kezelőjének feladata.** (GY/UO/NSA/96/0/2016.)

Álláspontja szerint, a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet értelmében a forgalomszabályozás tekintetében ő hatáskörrel nem rendelkezik. **A közlekedési hálózat és a közút forgalmi rendjének kialakításáért, a biztonságos közlekedési körülmények fenntartásáért a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 34. § alapján a közút kezelője felelős,** amely – az országos és a helyi közutak kezeléséről szóló jogszabályok szerint eljárva - köteles gondoskodni arról, hogy a **közút a biztonságos közlekedésre alkalmas,** közvetlen környezete esztétikus és kulturált legyen.

Fentiekén túl az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984. (XII.21.) KM rendelet a **közút kezelőjét hatalmazza fel közúti jelzések elhelyezésére, az utak forgalmának szabályozására.**

A 20/1984. (XII.21.) KM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján az utak forgalmának szabályozása a 3. §-ban foglalt kivételekkel, -, valamint a közúti jelzések elhelyezése, fenntartása, üzemeltetése és eltávolítása a (2)-(10) bekezdésben meghatározott kiegészítésekkel és kivételekkel az út kezelőjének feladata.

A Kormány Hivatal Útügyi Osztály kimondta, hogy e tekintetben az útügyi közlekedési hatóság hatáskörrel nem rendelkezik, de a közlekedés biztonságát sértő vagy veszélyeztető helyzet megszüntetése érdekében kezdeményezhetik a forgalomszabályozás módosítását, vagy a közút kezelőjét a forgalmi rend felülvizsgálatára kötelezhetik.

A Kormányhivatal Útügyi Osztálya által a fenti okfejtés alapján, **a GY-02/MEFFUO/01105-3/2019. sz. határozatában kötelezte Győr Megyei Jogú Város Útkezelő Szervezetét az érintett útszakaszon történő forgalmi rend felülvizsgálatára.**

Az eljárás eredménytelen maradt az Útkezelő Szervezet annak ellenére, hogy az akadályoztatást már 2015.-ben megvizsgálta, ezt iratában elismerte, és azt egy 2019.-ben készült igazságügyi szakértői vélemény is alátámasztotta. Ennek ellenére a forgalmi rendet nem módosította, erről azonban csupán egy levélben tájékoztatott.

Emiatt ügyfelem pert indított az Útkezelő Szervezet ellen, melyben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017.évi I. törvény (Kp) 129. § (1) bekezdése alapján figyelemmel a Kp. 38. § (1) bekezdés b) pontjára annak megállapítását kérte: állapítsa meg a Bíróság azt, hogy az Útkezelő Szervezet alperes mulasztott, egyrészt az intézkedés meghozatalának mellőzésével,

másrészt közigazgatási cselekményt is mulasztott azzal, hogy érdemi határozat helyett csak tájékoztató leveleket küldött. Kérte továbbá az akadályoztatás tényének megszüntetését, és az alperes forgalomszabályozásra kötelezését. Másodlagosan kérte a mulasztás megállapítása mellett a Kp. 38.§ (1) d) pontja alapján az Útkezelő Szerv kötelezését, hogy a közigazgatási jogviszonyból eredő kötelezettségét az Ákr. 80. § (1) bekezdésének megfelelően alakszerű határozatban teljesítse.

Az elsőfokú bíróság 2020. szeptember 3. napján kelt **1.K.700.225/2020/9 számú ítéletével** az alperes 02-0052/3-K/2019. ügyiratszámú levelét mint közigazgatási cselekményt megsemmisítette, az alperest új eljárás lefolytatására, új határozat meghozatalára kötelezte.

Az Útkezelő Szervezet, mint alperes felülvizsgálati kérelme folytán **a Kúria a Kfv. III.37.906/2020/7. számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte**, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, megállapítva, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul semmisítette meg a támadott levelet és tévesen kötelezte az alperest új eljárásra. Megállapította a Kúria, hogy az alperes az Ákr.9. §-a szerinti hatóságnak nem minősül, ezért közútkezelői feladat ellátása során az Ákr szabályait nem kell alkalmazni, így határozathozatalra sem köteles az alperes. Az elsőfokú bíróság az alperes levelét tévesen közigazgatási hatósági cselekményként értékelte, nem vizsgálta, hogy az alperes nem közigazgatási hatósági ügyben és nem közigazgatási hatóságként eljárva, hanem önkormányzati feladatellátás során végzett tevékenységről adott tájékoztató levelet, és az a Kp. 4. §-a értelmében lehet-e közigazgatási jogvita tárgya. A megismételt eljárásban a Kúria iránymutatásként előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak először tisztáznia kell felperes kereseti kérelmének tartalmát, az alapján a Kp szerinti eljárási rendet kell követnie, és azt kell megítélnie, hogy a nem hatóságként eljáró alperes nem hatósági ügyben hozott tájékoztatása a Kp. 4. §- a szerinti közigazgatási jogvitának minősül-e.

A megismételt eljárásban a keresetlevél akként került pontosításra, hogy a Kp. 38. § (1) bekezdés a), b) és d) pontja alapján kérte ügyfelem az ügy elbírálását, és kötelezést a forgalmi rend szabályozására adott esetben a megállni tilos tábla kihelyezésével.

Az elsőfokú bíróság 2020. szeptember 3. napján kelt **1.K.700.225/2020/9 számú ítéletével** az alperes 02-0052/3-K/2019. ügyiratszámú levelét mint közigazgatási cselekményt megsemmisítette, az alperest új eljárás lefolytatására, új határozat meghozatalára kötelezte.

Az Útkezelő Szervezet, mint alperes felülvizsgálati kérelme folytán **a Kúria a Kfv. III.37.906/2020/7. számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte**, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, megállapítva, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul semmisítette meg a támadott levelet és tévesen kötelezte az alperest új eljárásra. Megállapította a Kúria, hogy az alperes az Ákr.9. §-a szerinti hatóságnak nem minősül, ezért közútkezelői feladat ellátása során az Ákr szabályait nem kell alkalmazni, így határozathozatalra sem köteles az alperes. Az elsőfokú bíróság az alperes levelét tévesen közigazgatási hatósági cselekményként értékelte, nem vizsgálta, hogy az alperes nem közigazgatási hatósági ügyben és nem közigazgatási hatóságként eljárva, hanem önkormányzati feladatellátás során végzett tevékenységről adott tájékoztató levelet, és az a Kp. 4. §-a értelmében lehet-e közigazgatási jogvita tárgya. A megismételt eljárásban a Kúria iránymutatásként előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak először tisztáznia kell felperes kereseti

kérelmének tartalmát, az alapján a Kp szerinti eljárási rendet kell követnie, és azt kell megítélnie, hogy a nem hatóságként eljáró alperes nem hatósági ügyben hozott tájékoztatása a Kp. 4. §- a szerinti közigazgatási jogvitának minősül-e.

A megismételt eljárásban a keresetlevél akként került pontosításra, hogy a Kp. 38. § (1) bekezdés a), b) és d) pontja alapján kérte ügyfelem az ügy elbírálását, és kötelezést a forgalmi rend szabályozására adott esetben a megállni tilos tábla kihelyezésével.

Az elsőfokú bíróság 2021.június 3 napján kelt 1.K.700.346/2021/4 számú végzésével az eljárást megszüntette. Az indoklás szerint a jogvita tárgya, hogy az ügy a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási jogvitának minősül-e. Megállapította, hogy a Kp. 4. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontjának együttes értelmezésével a felperes által megjelölt tárgyban közigazgatási jogvitának nincs helye, és a per megszüntetéséről döntött. **A permegszüntető végzés hatályon kívül helyezése érdekében, mint felperes, a Kúriához fordultam,** mivel az alperes által is elismert, leírt KRESZ szabályba ütköző helyzetnek kell, hogy legyen jogi szabályozottság hiányában megoldása, a hiátust a bíróságnak kell tartalommal kitöltenie.

Ezt követően **a Kúria a Kpkf.VI.40.523/2021/2. számú végzésében** megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntést hozott arra nézve, hogy az alperes tájékoztató levele közigazgatási perben nem támadható. A Kúria állást fogalt a tekintetben, hogy önkormányzati hatósági ügy hiányában az alperes az Ákr. 9. § -a szerinti hatóságnak nem minősül, ezért határozathozatalra sem volt köteles.

Fenti, általam 2021. október 14-én átvett végzésében a Kúria kimondta, „hogy a Kormány útügyi közlekedési hatóságként a fővárosi és megyei kormányhivatalokat jelölte ki. A helyi közút tulajdonosa és kezelője a települési önkormányzat közúti közlekedési hatósági jogkörrel nem rendelkezik, melynek hiányában hatósági hatáskörét az általa alapított költségvetési szervre sem ruházhatta át. A fentiekből megállapítható, az alperessel szemben a felperes pontosított kereseti kérelmében megjelölt Kp. 38. § (1) bekezdés a), b) és d) pontok szerinti eljárás közigazgatási hatósági cselekmény hiányában nem folytatható le. Ez azonban nem zárja ki, hogy a felperes az őt ért jogsérelem orvoslása tekintetében a megfelelő hatóság előtt eljárást kezdeményezzen.”

A perben a Kúria **Kpkf.VI.40.523/2021/2 számú végzése véglegessé vált.**

Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszom alapján vizsgálja felül ügyemben a Győri Törvényszék és a Kúria fent hivatkozott döntését, és állapítsa meg azok alkotmányellenességét az abban megjelölt, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 4.§ (1) és (3) bekezdésére történő hivatkozása tekintetében, mely alapján a Törvényszék a Kúria iránymutatása alapján kimondta, hogy közigazgatási jogvitának helye nincs az ügy tárgyában, az kizárt.

Ezzel a bíróság azt mondta ki, hogy Ügyfelem a közigazgatási tevékenységgel nem közvetlenül érintett fél, mert egy fennálló forgalomszabályozási rend nem közvetlenül érint egyént.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapján **mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**

Álláspontom szerint sérül az Alaptörvény XXIV. cikk (7) bekezdésében foglalt alapvető jogom, tekintettel arra, hogy a bírósági döntés értelmében közigazgatási jogvitát az Útkezelő Szervezet ellen nem kezdeményezhetek, annak ellenére, hogy az Útkezelő Szervezet döntése, mint közigazgatási döntés jogomat, jogos érdekemet és a jogorvoslathoz fűződő alapvető jogaimat sérti. Fentiekkel összefüggésben az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonjogom korlátozása is megvalósul.

Ügyfelem érintettségét az ügygel összefüggésben a Kp. 4. §-a alapján az alábbiakban foglalom össze:

A Kp. 4.§ (1) bekezdése szerint **a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, és azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége.**

A Györi Törvényszék 1.K.700.346/2021/4. számú végzésében foglaltak alapján „**a Kúria (Kfv.III.37.906/2020/7. számú) végzésének [54] bekezdésében egyértelműen rögzítette, hogy törvény, vagy kormányrendelet feljogosítása, vagy kijelölés, továbbá önkormányzati hatósági ügy hiányában az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 9. §-a szerinti hatóságnak nem minősül, ezért a közútkezelői feladat ellátása során az Ákr. szabályait nem kellett alkalmaznia, az Ákr-nek megfelelő határozathozatalra nem volt köteles. Rögzítette a Kúria a végzése [57] bekezdésében azt is, hogy a bíróság az alperes levelét tévesen minősítette közigazgatási hatósági cselekménynek.**”

A Györi Törvényszék 1.K.700.346/2021/4. számú végzésében foglaltak alapján „**e körben azonban megállapítható, hogy hatósági jogkört a kezelői feladatok ellátása során az önkormányzat nem gyakorol, ekként az önkormányzat szerve, alperes sem. Az is tényként rögzíthető, hogy az Ákr. szerinti hatósági eljárás lefolytatására az alperes nem köteles, ekként a felperes kérelme egyedi elbírálására és egyedi döntés meghozatalára sem. Nincs ugyanis olyan jogszabály, amely alapján a forgalomszabályozás körében az érintett lakosok kérelmét egyedi döntéssel az önkormányzatnak, illetve önkormányzat szervének érdemben el kellene bírálnia. Egyedi döntés meghozatalának kötelezettsége hiányában közigazgatási cselekményről sem beszélhetünk, ezért a Kp. 4. § (1) bekezdésében foglalt ezen feltétel a jogvita közigazgatási jogvitának való minősítéséhez hiányzik.**”

A közigazgatási jogvitának három feltétele van: közigazgatási szerv cselekménye legyen, a közigazgatási jog által szabályozott legyen és a jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuljon.

Az utak forgalomszabályozásáról és a közúti jelzések elhelyezéséről szóló 20/1984. (XII.21.) KM rendelet 2.§ (1) bekezdése szerint *az utak forgalmának szabályozása és a közúti jelzések elhelyezése, fenntartása, üzemeltetése és eltávolítása az út kezelőjének feladata.* A közúti közlekedésről szóló 1988.évi I. törvény (Kkt.) 34.§ (1) bekezdése szerint *a közút kezelője köteles gondoskodni arról, hogy a közút biztonságos közlekedésre alkalmas, közvetlen környezete esztétikus és kulturált legyen.* A (2) bekezdés szerint *a közút forgalmi rendjét – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a közút kezelője alakítja ki. A forgalmi rendet a forgalmi körülmények vagy a baleseti helyzet jelentősebb változása esetén, de legalább ötvenként – a közút kezelőjének felül kell vizsgálnia, és ha szükséges módosítania kell. A közlekedési hatóság – a közlekedés biztonságát sértő vagy veszélyeztető helyzet megszüntetése érdekében – kezdeményezheti a forgalomszabályozás módosítását, vagy a közút kezelőjét a forgalmi rend felülvizsgálatára kötelezheti.*

A Kkt. 8. § (1) bekezdés kimondja: *a közúti közlekedéssel összefüggő*

a) állami és önkormányzati feladatok:

- 1. a közúti közlekedés tervezése, fejlesztése szabályozása és ellenőrzése,*
- 2. a közúti közlekedés szervezeti és működési feltételeinek meghatározása*
- 3. a közúthálózat fejlesztése, fenntartása, üzemeltetése,*

Győr Város jegyzője is megkeresésre került az ügyben, aki a hatáskört az Útkezelő Szervezetre hárította.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján egyértelmű, hogy önkormányzati feladat lenne a közúti közlekedés szabályozása, melyet a helyi közutak kezelésének szakmai szabályairól szóló 5/2004. (I.28.) GKM rendelet mellékletének A) pontjában foglalat szabályzat alapján Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata a 80/2012. (III.30.) KGY. számú határozatával ezen feladatkörét alapító okirattal **az Útkezelő Szervre ruházta át.**

A közút forgalmi rendjének kialakítása, módosítása tehát az út kezelőjének feladata. A közlekedési hatóság kizárólag a forgalmi rend módosítását kezdeményezheti, illetve felülvizsgálatára kötelezheti az Útkezelőt. Ez utóbbi megtörtént 2019-ben, de az Útkezelő annak ellenére, hogy 2015-ben maga mondta ki az akadályoztatás tényét, érdemi intézkedést nem tett, illetve azt mondta ki, hogy a forgalomszabályozást túlzó beavatkozásnak tartja, más megoldást pedig nem javasolt. A hatóság a forgalmi rend módosítását jogosult még kezdeményezni, de nem jogosult a forgalmi rend kialakításával kapcsolatos döntéseket meghozni, így a hatásköri szabályokat tartalmazó 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2. § (3) 22) pontja különösebben jogi kötőerővel nem bír a hatósági feladatok tekintetében, hiszen az Útkezelő Szervezet megoldani a közigazgatási cselekményt nem köteles.

A forgalmi rend kialakítása tehát álláspontom szerint a közigazgatási jog által szabályozott. A forgalomszabályozás Ügyfelem, mint jogalany helyzetét, jogos érdekét közvetlenül érinti, hiszen a helyszíni szemle tárgya az Útkezelő által pontosan annak vizsgálata volt, hogy **a fennálló forgalomszabályozás mellett biztosított-e Ügyfelem tulajdonát képező ingatlanról a kihajtás, illetve az oda történő behajtás.** Mivel az Útkezelő leírta, hogy **ebben Ügyfelem akadályozott,** ezt egyébként igazságügyi szakértői vélemény is alátámasztotta, így egyértelmű, hogy **a forgalomszabályozás az akadálymentes ki-behajtást nem biztosítja,**

ezért annak módosítása a jogalany közvetlen érdeke. Mindezek alapján az e körben hozott döntés is Ügyfelem jogos érdekét közvetlenül érinti, amelynek célja a kialakult helyzet megváltoztatására irányul. A felek között ténykérdésben egyetértés van, melyet igazságügyi szakértői vélemény is alátámaszt.

A fentiek alapján Ügyfelem Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati joga sérült, tekintettel arra, hogy a Kúria végzése alapján a Törvényszék a jogvita alapjául szolgáló tájékoztató levelet akként értelmezte, hogy azt nem közigazgatási szerv és nem közigazgatási jogkörben eljárva hozta meg, így nem tekinthető közigazgatási aktusnak sem.

A tisztességes eljárással és a jogorvoslathoz való joggal összefüggésben a Kp. Kommentár az alábbiakat mondta ki: „*az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikke értelmében mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság méltányosan, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogaival és kötelességeivel kapcsolatos jogvitájában. Az Alaptörvény pedig a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el. Ezen kötelezettségeinek próbált meg eleget tenni a magyar jogalkotó, mikor a perrendtartás szabályai közé illesztette a tisztességes eljárás követelményét.*

A tisztességes eljárás az eljárási igazság érvényre juttatását szolgálja és a jogállami normáknak eleget tevő eljárás lefolytatására ad lehetőséget, de önmagában nem elégséges ahhoz, hogy az eljárás eredménye minden esetben helyes legyen, ezért biztosítják a jogorvoslati jogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében.

A Győri Törvényszék az I.K.700.346/2021/4. számú közigazgatási perben eljárás megszüntető végzést hozott a Kúria Kpkf.VI.40.523/2021/2. iránymutató végzése alapján. Ennek keretében a Kúria kifejtette, hogy a Kp. 4. § (3) bekezdése pontosítja, hogy mi minősül közigazgatási cselekménynek. Hatósági jogkört a bíróság álláspontja szerint az önkormányzat nem gyakorol ezért arra a közút kezelésére alapított szerve sem jogosult. Erre tekintettel az Útkezelő Szerv az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) szerinti hatósági eljárás lefolytatására sem köteles, így a jogalany kérelmének elbírálására és egyedi döntés meghozatalára sem kényszeríthető. Egyedi döntés meghozatalára irányuló kötelezettsége hiányában nem lehet közigazgatási cselekményről beszélni, ezen feltétel hiánya pedig a tárgybeli jogvita közigazgatási jogvitának való minősítéséhez hiányzik.

A Győri Törvényszék I.K.700.346/2021/4. számú végzésében előadott, a fenti jogérvéltés álláspontunk szerint az alábbiak miatt nem helytálló. A Kkt. 34. § (1) bekezdése szerint a közút kezelője köteles gondoskodni arról, hogy a közút biztonságos közlekedésre alkalmas legyen. **A jogszabály ugyan az egyedi döntés meghozataláról külön nem rendelkezik, de nem is tiltja azt.** Márpedig pontosan az útkezelő mérte fel, és írta le azt – megkeresésem nyomán – egyedi ügyben, hogy **Ügyfelem közlekedése akadályozott. Ha akadályozott, akkor pedig az akadályozás okát megszüntetni szükséges.** Erre hatásköre pedig kizárólag az út kezelőjének van.

Fentiekén túl a közigazgatási bíráskodás egyébként sem egyszerűsíthető le egy sérelmes határozat megtámadásának biztosítására, hiszen a közigazgatás tevékenysége sem merül ki a hatósági eljárások lefolytatásában. A közigazgatási jog alá rendeltsége, nemcsak a jogállamiság egyik követelménye, hanem azt is megköveteli, hogy a jogszabályokat betartsák, érvényre juttassák, hiatus esetén pedig tartalommal töltsék meg. A Kp. 4. § (1) és (3) bekezdése közötti összefüggés taxatív felsorolás, azonban **az egyedi döntés kifejezés tágítja a Kp. tárgyi hatályát.** Az egyedi döntés általános kategóriájába ugyanis **a közigazgatás bármilyen típusú döntése beleérthető,** az alakszerű és az alakszerűtlen is, mint ahogy a hatósági és nem hatósági döntés is. A Kp. korábbi szövegtervezetében a miniszteri indoklás magyarázata szerint még példálózó felsorolást adott, de ott a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontjában nem „egyedi döntés”, hanem közigazgatási határozat szerepelt. Az egyedi döntés kifejezés jogszabályba iktatásával a jogalkotó lehetőséget biztosít arra, hogy nem csupán az alakszerű határozatok vonatkozásában vehető igénybe jogorvoslatként a bírósági út, ezzel álláspontom szerint a Kp. tárgyi hatálya tágult.

A Kp. taxatív nevesíti a közigazgatási jogvita kizárásának eseteit is a 4. § (4) bekezdésében, mely alapján szintén nem lett volna helye az eljárás megszüntetésének.

Közigazgatási aktus a közigazgatási szerveknek vagy közigazgatási jogkörrel felruházott nem közigazgatási szerveknek, - a közigazgatás alanyainak- a közigazgatási hatáskörében kiadott, a közigazgatási jogon alapuló, egyedi ügyekben közvetlen joghatást kiváltó, rendszerint egyoldalú aktusa. Ennek keretében a közigazgatási jogvita esetén helye van közigazgatási peres úton a jogorvoslatnak.

Megjegyzem, hogy közigazgatási bírák oktatási anyagában példaként szerepelt, hogy közlekedési tábla kihelyezése is támadható közigazgatási perben.

A Kúria Kpkf.VI.40.523/2021/2. számú végzésének [14] pontja alapján „*a Kp. 48. § (1) bekezdés d) pontjában foglaltakból levezethetően a keresetlevél akkor utasítható vissza, ha a felperes olyan közigazgatási tevékenység jogszerűségét vitatja, amelynek vizsgálatát törvény kizárja. A Kp. szabályrendszerében a közigazgatási perben vitatható közigazgatási tevékenység nem csupán alakszerű határozat vagy végzés lehet, hanem az alakszerű formát nélkülöző közigazgatási aktus is, akár abban az esetben is, ha azt a közigazgatási szerv tájékoztató levélnek tekinti. Azt, hogy a tájékoztató levél megfelel-e a közigazgatási perben vitatható közigazgatási tevékenység kritériumainak, az adott tényállás releváns elemei alapján kell értékelni.*”

A Kúria Kpkf.VI.40.523/2021/2. számú végzésének [17] pontja alapján „*az iratokból megállapíthatóan az elsőfokú bíróság a Kúria iránymutatásának megfelelően vizsgálta az alperes tájékoztató levele tekintetében a Kp. 4. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennálltát, utalt a Kúria végzésének [54], [57] bekezdésében foglaltakra, azzal egyezően foglalt állást a döntés meghozatalakor.*”

A Kúria Kpkf.VI.40.523/2021/2. számú végzésének [18] pontja alapján „*ahogy azt a Kúria fent idézett végzésében is levezette, a Kormány ügyi közlekedési hatóságként a fővárosi és megyei kormányhivatalokat jelölte ki. A helyi közút tulajdonosa és kezelője a települési önkormányzat*

közúti közlekedési hatósági hatáskörrel nem rendelkezik, melynek hiányában hatósági hatáskörét az általa alapított költségvetési szervre sem ruházhatta át.”

Amennyiben a Kúria álláspontja lenne helyes, abban az esetben Ügyfelem esetén a tulajdon használatának sérelme a jogszabályi hiatusból adódik, hiszen az, hogy gépjárművel nem tud az ingatlanára beállni illetve onnan kihajtani. Az akadályoztatás ténye okán ez nem valósítja meg a közlekedés biztonságának vagy veszélyeztetésének tényét, és a Közlekedési Hatóság kifejtette, hogy emiatt a forgalmi rend felülvizsgálatát nem kezdeményezi, bár ez sem jelentene kötelező érvényű közigazgatási cselekményt az Útkezelő Szerv számára.

Nyilvánvaló, hogy a közútra történő kihajtás, illetőleg közútról történő behajtás akadályoztatása polgári jog keretei között nem orvosolható, arra csak közigazgatási ügy keretében kerülhet sor.

Közigazgatási aktus a közigazgatási szerveknek vagy közigazgatási jogkörrel felruházott nem közigazgatási szerveknek, - a közigazgatás alanyainak - a közigazgatási hatáskörében kiadott, a közigazgatási jogon alapuló, egyedi ügyekben közvetlen joghatást kiváltó, rendszerint egyoldalú aktusa. Ennek keretében a közigazgatási jogvita esetén helye van közigazgatási bírói úton jogorvoslatnak.

Fentiek okán kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Győri Törvényszék 1.K.700.346/2021/4. számú végzése és a Kúria fenti számú döntéseinek a Kp. 4. § alkalmazása tekintetében mondja ki alkotmányellenességét.

II.

Amennyiben a fent hivatkozott döntések alkotmányellenessége nem kerül megállapításra, úgy kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszom alapján vizsgálja felül ügyemben **az Abtv. 26. § (1) bekezdése** alapján a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2. § (3) bekezdésének 22) pontját az Útügyi hatóság szempontjából, továbbá a Kkt. 34. § (1)-(2) bekezdésének, illetve a 20/1984. KM rendelet 2. § (1) bekezdésének kikényszeríthetőségét az Útkezelő Szervezet vonatkozásában. A megjelölt jogszabályi rendelkezések kikényszeríthetőségének hiánya esetemben az akadályoztatás fenntartását, ezáltal tulajdonjogom korlátozását jelentik, mely az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik, tehát a fenti jogszabályok alkalmazása alkotmányellenes, melyre tekintettel az Alaptörvényben biztosított jogom sérül, és jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése alapján *„mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”*

Fentiek okán pedig kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 1.K.700.346/2021/4. számon hozott eljárást megszüntető végzését, illetve a Kúria által a Kpkf. VI.40.523/2021/2. számon hozott végzését az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

A 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése alapján *az útügyi közlekedési hatóság hatásköre a forgalomszabályozás módosításának kezdeményezésére, illetve a forgalmi rend felülvizsgálatára való kötelezésben merül ki.* A jogszabály nem alkalmas Ügyfelem azon alapjogának, azaz jogorvoslati jogának érvényesítésére, hogy a Kúria, mint másodfokú bíróság

által a Kpkf. VI.40.523/2021/2. számon hozott végzés 19) pontjában megjelöltek szerint közigazgatási pert kezdeményezzen, a hatóság eljárását közigazgatási perben támadhassa.

A Kkt. 34. § (1)-(2) bek.-nek, illetve a 20/1984 KM rendelet 2. § (1) bek kikényszeríthetőségének hiánya lényegében a tulajdonjogom korlátozását eredményezi.

A közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy *a Kormány ügyi közlekedési hatóságként*

a) a (2) bekezdés szerinti ügyekben országos illetékességgel Budapest Főváros Kormányhivatalát,

b) a (3) bekezdés szerinti ügyekben a fővárosi és megyei kormányhivatalt,

c) a (4) bekezdés szerinti ügyekben a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalát jelöli ki.

A 382/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet (3) bekezdés 22. pontja alapján *ügyi közlekedési hatóságként a fővárosi és megyei kormányhivatal jár el az engedélyezési hatáskörébe tartozó közutak és a közforgalom elől el nem zárt magánutak kezelői által kialakított forgalmi rend figyelemmel kísérése, a forgalom biztonsága vagy zavartalansága érdekében a forgalomszabályozás módosításának kezdeményezése, a közút kezelőjének a közlekedés biztonságát sértő vagy veszélyeztető helyzet megszüntetése érdekében a forgalmi rend felülvizsgálatára való kötelezése során.*

A jogszabály alapján, - mivel az akadályoztatás nem meríti ki a közlekedés biztonságát sértő, vagy veszélyeztető helyzetet, - kizárólag a forgalmi rend felülvizsgálatára kötelezheti a Közlekedési Hatóság az Ütügyi Szervet. Ezt a Hatóság már megtette, azonban a felülvizsgálatra kötelezés nem jelent forgalomszabályozási változtatást, nem jelent tényleges intézkedést, hiszen az Ütügyi Szerv úgy ítélte meg a helyzetet, hogy nem kell intézkednie. Az ügyi hatóság pedig a megkeresést elhárította, hogy a forgalomszabályozás felülvizsgálatát már korábban kezdeményezte, és nem indít eljárást az ügyben, mivel az akadályoztatás nem meríti ki, a közlekedés biztonságát sértő vagy veszélyeztető helyzet fogalmát, az Útkezelő szerv pedig nem találta indokoltnak a módosítást.

A kör itt bezáródott, hiszen Ügyfelem már korábban kezdeményezte az Ütügyi Osztálynál a forgalmi rend szabályozását, azonban a hatóság hatáskörének hiányára hivatkozott. A Kúria döntésében viszont azt állapította meg, hogy az Ütügyi Osztálynak mégiscsak hatásköre van az ügyben. Ez alapján Ügyfelem ismételt megkeresete a Gy-M-S Megyei Kormányhivatal Ütügyi Osztályát, hogy nála, - mint hatáskörrel rendelkező szervnél, - kezdeményezze a forgalmi rend módosítását. Az Ütügyi Osztály 2021. december 08-án érkezett válaszában az 1988. évi I törvény 34.§ (2) bekezdésére hivatkozott, mely kimondja, hogy a közlekedési hatóság – a közlekedés biztonságát sértő vagy veszélyeztető helyzet megszüntetése érdekében kezdeményezheti a forgalomszabályozás módosítását, vagy közút kezelőjét a forgalmi rend felülvizsgálatára kötelezheti. Utalt rá, hogy az Ütügyi Osztály ezen kötelezettségének eleget is tett, amikor, - szintén korábban, - már megkeresete az Útkezelő Szervet, aki azonban nem látta szükségét a forgalomszabályozásnak, amiről szóló döntése azonban, - a Kúria álláspontja szerint, - nem minősül egyedi döntésnek.

Nyilvánvaló, hogy a közútra történő kihajtás, illetőleg közútról történő behajtás akadályoztatása polgári jog keretei között nem orvosolható, arra csak közigazgatási ügy keretében kerülhet sor.

Ügyfelem azonban az Útkezelő Szervezet illetve a Közlekedési Hatóság részéről több mint 6 év alatt nem jutott, nem juthatott el oda, hogy a közigazgatási fórumrendszerben érdemben vitatható határozatot kapjon. Tulajdonjoga gyakorlásában korlátozott, és a jogorvoslati lehetőségek is kimerültek.

A fent részletesen előadottak alapján kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 1.K.700.346/2021/4. számon hozott eljárást megszüntető végzését, illetve a Kúria által a Kpkf. VI.40.523/2021/2. számon hozott végzését az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kelt: Győr, 2022. február 11.

[Redacted signature area]

indítványozó

képv.:

[Redacted signature area]

